

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 22Co/50/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116200769
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kandriková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8116200769.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Kandrikovej a členov senátu JUDr. Petra Straku a JUDr. Michala Boroňa v spore žalobcu: SPP - distribúcia, a. s., so sídlom Mlynské Nivy 44/b, 825 11 Bratislava, IČO 35 910 739, zastúpeného Mgr. Miroslavom Hanecom, advokátom so sídlom Hruštiny 602, 010 01 Žilina, proti žalovaným: 1. Z. X., T. XX.XX.XXXX, H. C. XX, XXX XX C., 2. S. X., T. XX.XX.XXXX, H. C. XX, XXX XX C., v konaní o zaplatenie 13.225,97 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 24C/7/2016-67 zo dňa 31.01.2018, jednomyseľne takto

rozhodol:

- I. Potvrďuje sa rozsudok.
- II. Nepriznáva sa stranám sporu náhrada trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom zamietol žalobu a vyslovil, že žalobca nemá nárok na náhradu trov konania a žalovaným sa náhrada trov konania nepriznáva.
2. Rozhodnutie právne odôvodnil podľa ustanovení § 441 Občianskeho zákonníka, § 2 písm. c) bod 22, § 76 ods. 1 a 2 a § 82 ods. 1 až 4 zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike a o zmene niektorých zákonov.
3. V odôvodnení uviedol, že na základe vykonaných dôkazov mal preukázané, že žaloba žalobcu nie je dôvodná. Nepreukázal sa uplatnený nárok žalobcu, ani jeho výška. Žalobca použil prostriedky procesného útoku, ktorými chcel preukázať, že žalovaní odoberali plyn v čase od 21.05.2009 do 13.06.2014 bez uzatvorenej zmluvy, tento odber bol nemeraný a preto sú povinní zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 13.225,97 eura titulom náhrady škody. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaní v konaní úspešne použili prostriedky procesnej obrany, z ktorých vyplýva nedôvodnosť nároku žalobcu, keďže v konaní nebol preukázaný neoprávnený odber zemného plynu na adrese C. XX, C.. Zdôraznil, že samotná skutočnosť, že sa na odbernom mieste namerala koncentrácia plynu nesvedčí o tom, že žalovaní neoprávnene odoberali zemný plyn od žalobcu. Táto koncentrácia dokonca presahovala možnosti meracieho prístroja žalobcu, je teda pravdepodobné, že týmto plynom nebol zemný plyn, ale propán-bután. Uviedol, že rodinný dom, v ktorom malo podľa žalobcu dochádzať k neoprávneným odberom zemného plynu je v podielovom spoluvlastníctve 3 vlastníkov, a to I. D. v podiele 1/2, žalovanej v 1. rade v podiele 1 a žalovaného v 2. rade v podiele 1. Žalobca nepodal žalobu voči I. D. z dôvodu, že tento podal námietku voči fakturácii s tým, že v tomto rodinnom dome nebýva. Žalovaná v 1. rade uviedla, že ani ona v tomto rodinnom dome nebývala od 01.12.2012 do 01.06.2014. Konštatoval, že žalobcovia v čase začiatku neoprávneného odberu zemného plynu boli vo veku 13 a 15 rokov, preto by bolo v rozpore s dobrými mravmi, aby ich súd zaviazal na náhradu škody v prospech žalobcu. Žalobca ukončil zmluvu o dodávke zemného plynu na odbernom mieste C. XX, XXX XX C. z dôvodu, že starý otec žalovaných

neplatil úhrady za dodávku zemného plynu. Listom zo dňa 14.06.2010 bol otec žalovaných vyzvaný na ukončenie neoprávneného odberu plynu, ktorý s vedomím žalobcu trval do 13.06.2014. Súd prvej inštancie považoval za zanedbanie odbornej starostlivosti zo strany žalobcu, že technicky nezabezpečil odberné miesto voči prípadnému neoprávnenému odberu a domnelý neoprávnený odber zemného plynu nechal plynúť počas takej dlhej doby, keďže minimálne od 14.06.2010 o ňom mal vedomosť. Na záver poznamenal, že aplikácia práva má zodpovedať reálnemu životu. Aj v prípade, že by boli neoprávnené odbery preukázané, žalobca by nemal nárok na náhradu škody v uplatnenej výške, keďže s ohľadom na všetky okolnosti veci by malo ísť o tzv. prvý neoprávnený odber, výška škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu sa mala určiť ako cena neoprávneného množstva plynu určeného pomocou typového diagramu dodávky.

4. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol v súlade s § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP). Žalobca nebol v spore úspešný, preto nemá nárok na náhradu trov konania a v spore úspešným žalovaným súd náhradu trov konania nepriznal, nakoľko im žiadne trovy v konaní nevznikli.

5. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca. Svoje odvolanie odôvodnil podľa ust. § 365 ods. 1 písm. a), b), d), e), f), g) a h) CSP. Navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, alternatívne žalobe vyhovel. Namietal, že súd prvej inštancie nevyhovel jeho návrhu na rozhodnutie o žalobe rozsudkom pre zmeškanie na pojednávaní dňa 31.01.2018, hoci na to boli splnené zákonné podmienky podľa § 274 CSP. Považoval za inú vadu v konaní, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie, pokiaľ súd prvej inštancie vyhodnotil neprítomnosť žalovaných v 1. a 2. rade na pojednávaní dňa 31.01.2018 ako ospravedlненú. A to z dôvodu, že predložil návrh na rozhodnutie o žalobe rozsudkom pre zmeškanie. Súd prvej inštancie porušil ust. § 181 ods. 1 CSP, keď neuviedol, ktoré skutkové tvrdenia sú sporné a ktoré nesporné. Nemohol tak využiť iné prostriedky procesného útoku preukazujúce iný skutkový a právny stav, ako si vytvoril súd. Považoval rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým zamietol žalobu za prekvapivé a v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou súdov, ktorá akceptuje zodpovednosť vlastníka nehnuteľnosti za neoprávnený odber zemného plynu (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 41Cob/122/2013). Namietal, že súd prvej inštancie nevykonal dokazovanie listinným dôkazom - montážnym listom zo dňa 21.05.2009, ktorý je prílohou vyjadrenia žalobcu k odporu žalovaného v 2. rade. Súd prvej inštancie nedoručil vyjadrenie žalovaných, na ktoré poukázal v bode 8. napadnutého rozhodnutia. Poukázal na to, že žalovaný v 2. rade vo svojom odpore neuviedol žiadne skutkové tvrdenia, týkajúce sa sporu, ako mu to ukladá § 150 ods. 1 CSP a z jeho strany nedošlo ani k relevantnému popretiu nim uvádzaných skutkových tvrdení. Súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu skutkovému záveru, keď uviedol, že nebolo sporné, že zmluva o odbere zemného plynu na danom odbernom mieste bola ukončená dňa 21.05.2009, kedy mal byť demontovaný plynomer jeho zamestnancami. Plynomer nebol demontovaný, čo vyplýva tak z uznesenia o začatí trestného stíhania zo dňa 31.08.2015, ako aj z montážneho listu meradla zo dňa 21.05.2009 a zápisu zo dňa 13.06.2014 o vykonanej kontrole odberného miesta. Považoval rozhodnutie súdu prvej inštancie za nepreskúmateľné, keď súd prvej inštancie prepísal obsah niektorých listinných dôkazov bez ich vyhodnotenia vo vzájomnej súvislosti aj bez súvislosti s podstatou predmetu sporu. Za nesprávne skutkové zistenie považoval tvrdenia súdu o nameraní propánu - butánu, a nie zemného plynu. Považoval zodpovednosť za neoprávnený odber zemného plynu bez zmluvy o dodávke plynu, za odber zemného plynu zo zákona za objektívnu, bez možnosti liberácie. Vo vzťahu k tvrdeniu súdu, že zanedbal odbornú starostlivosť, uviedol, že nemal možnosť v konaní na súde prvej inštancie sa k tomu vyjadriť, čím došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces. Tvrdil, že z jeho strany nedošlo k zanedbaniu odbornej starostlivosti. O tom, že na predmetnom odbernom mieste došlo k nezákonnému odberu zemného plynu sa dozvedel až dňa 13.06.2014, keď vykonal kontrolu odberného miesta. Dovtedy nemal a ani nemohol mať vedomosť, že plyn je odoberaný nezákonným spôsobom. Súd prvej inštancie nesprávne interpretoval právnu úpravu v § 82 ods. 4 zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike. V danom prípade nie je možné určiť výšku škody pomocou typového diagramu dodávky, lebo meradlo na odbernom mieste chýbalo. Nejde o situáciu, že by meradlo bolo na verejne prístupnom mieste, a že by na meradle bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii. Dodal, že súd prvej inštancie si zamenil žalobcu s dodávateľom plynu, pričom žalobca je prevádzkovateľ zemného plynu.

6. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu,

proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť ako vecne správne.

7. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov uplatnených žalovaným, to či súd prvej inštancie svoje rozhodnutie riadne odôvodnil, vychádzajúc z toho, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky, II. ÚS 78/05).

8. Odvolateľ odôvodnil svoje odvolanie aj tým, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala je patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

9. Podľa § 274 CSP na pojednávaní rozhodne súd o žalobe podľa § 137 písm. a) na návrh žalobcu rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie, ak

a) sa žalovaný nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol žalovaný poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a

b) žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami.

10. Podľa § 290 CSP spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

11. Podľa § 299 ods. 1 CSP ustanovenia o rozsudku pre zmeškanie sa nepoužijú, ak by mal byť tento rozsudok vydaný v neprospech spotrebiteľa.

12. Odvolateľ v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie nevyhovel jeho návrhu na rozhodnutie o žalobe rozsudkom pre zmeškanie žalovaného na pojednávaní dňa 31.01.2018, hoci na to boli podľa jeho názoru splnené zákonné podmienky podľa § 274 CSP.

13. Odvolací súd zdôrazňuje, že vydanie kontumačného rozsudku v spotrebiteľskom spore v neprospech spotrebiteľa je v novej právnej úprave, t. j. v Civilnom sporovom poriadku už vylúčené. Ide o vylúčenie dvoch možných situácií, a to vylúčenie možnosti rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie žalovaného, ak je žalovaným spotrebiteľ, a vylúčenie možnosti rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie žalobcu, ak je žalobcom spotrebiteľ. Vylúčenie kontumačných rozsudkov v neprospech spotrebiteľa je podľa zákonodarcu prejavom protektívnej funkcie v spotrebiteľských sporoch.

14. Pre odpoveď na odvolaciu námietku žalobcu považuje odvolací súd za rozhodujúce to, či v danej veci ide o spor spotrebiteľský. Spotrebiteľským sporom v zmysle ustanovenia § 290 CSP nie je len spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy, ale je ním tiež spor súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou. Vychádzajúc z obsahu spisu bola medzi žalobcom ako dodávateľom a N. (starým otcom žalovaných v 1. a 2. rade) ako odberateľom uzatvorená písomná zmluva o dodávke plynu pre odberateľa plynu v domácnosti, ktorou poskytoval žalobca dodávky zemného plynu na odberné miesto s adresou C. XXXX/XX, C.. Pri uzatváraní tejto zmluvy žalobca nepochybne vystupoval v postavení dodávateľa, pretože pri uzatváraní tejto zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a N. X. st. v postavení spotrebiteľa nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Nepochybne predmetná zmluva má povahu zmluvy spotrebiteľskej v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Povinnosť odberateľa nahradiť skutočnú škodu za neoprávnený odber plynu bez uzavretej zmluvy o dodávke plynu žalobcovi je v danom prípade priamo viazaná na existenciu skutočnosti, že na odbernom mieste, na ktorý bol dodávaný plyn bola ukončená zmluva o dodávke plynu s odberateľom a dochádzalo napriek tomu k odoberaniu zemného plynu. Nárok uplatňovaný žalobou je preto nárokom súvisiacim so spotrebiteľskou zmluvou, pričom žalobca pôsobí ako dodávateľ služieb, zabezpečuje distribúciu zemného plynu prostredníctvom svojej distribučnej siete ku koncovým odberateľom.

15. Uvedené skutočnosti tak majú za následok, že ustanovenia § 172 a § 273 až 281 CSP o rozsudku pre zmeškanie ako sankcie za procesnú pasivitu strán v tomto konaní nemožno použiť, ak by mal byť takýto rozsudok vydaný pre zmeškanie spotrebiteľa. Odvolací súd preto posúdil túto námietku žalobcu ako nedôvodnú.

16. Pokiaľ ide o odvolaciu námietku týkajúcu sa nevykonania dokazovania listinným dôkazom - Montážnym listom zo dňa 21.05.2009, odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 204 CSP.

17. Podľa § 204 CSP dôkaz listinou sa vykoná tak, že súd listinu alebo jej časť prečíta alebo oznámi jej obsah; to neplatí, ak ide o listinu, ktorej odpis bol strane sporu v priebehu konania doručený a ak listina alebo jej obsah neboli protistranou spochybnené.

18. Dôkaz listinou sa vykoná spravidla tak, že ju sudca pri pojednávaní prečíta alebo oznámi jej obsah (tzv. konštatovanie listiny). Tento spôsob vykonania dôkazu musí byť zrejmý zo zápisnice o pojednávaní. V zápisnici je potrebné uviesť, že listina (jej označená časť) bola prečítaná, resp. bol oznámený jej obsah, nie, že bola „konštatovaná“. Tieto spôsoby vykonania dôkazu listinou však nie sú nutné v prípade, ak ide o listinu, ktorej odpis bol strane sporu v priebehu konania doručený, a ak listina alebo jej obsah neboli protistranou spochybnené. Ide o podmienky, ktoré musia byť splnené kumulatívne. Jednak musí byť odpis listiny strane sporu v priebehu konania doručený a zároveň strana, ktorá listinu nepredložila, listinu alebo jej obsah nespochybnila. Ak tak zo zákona nevyplýva výslovne, ide nielen o spochybnenie pravosti, ale aj správnosti listiny.

19. Odvolací súd prisvedčuje tvrdeniu žalobcu, že v bode 8. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nie je uvedený listinný dôkaz - Montážny list zo dňa 21.05.2009, ktorý je prílohou vyjadrenia žalobcu k odporu žalovaného v 2. rade zo dňa 31.03.2017. Avšak ako vyplýva z obsahu spisu, ide o listinu, ktorej odpis bol spolu s vyjadrením žalobcu doručený žalovaným v 1. a 2. rade, o čom svedčí doručka na č. I. 46 (žalovaný v 1. rade) a poštová obálka na č. I. 48 (žalovaná v 2. rade). Zároveň z obsahu spisu nevyplýva, že by obsah tejto listiny bol žalovanými v 1. a 2. rade spochybnený. Na základe uvedeného je potom zrejmé, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie listinou - Montážny list zo dňa 21.05.2009.

20. Pokiaľ odvolateľ poukazuje na to, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie okrem iného aj vyjadrením žalovaných, o ktorom žalobca nemal žiadnu vedomosť a nemohol sa tak k nemu vyjadriť, odvolací súd konštatuje, že z obsahu spisového materiálu nevyplýva, že žalovaní v 1. a 2. rade okrem odporu žalovaného v 2. rade zo dňa 13.10.2016 podali vyjadrenie k prejednávanej veci.

21. Podľa § 267 CSP odpor proti platobnému rozkazu sa musí vecne odôvodniť. Ustanovenie § 129 sa pri nedostatku vecného odôvodnenia nepoužije. V odôvodnení žalovaný opíše rozhodujúce skutočnosti, o ktoré opiera svoju obranu proti uplatnenému nároku. K odporu pripojí listiny, na ktoré sa odvoláva, prípadne označí dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. O tom musí byť žalovaný v platobnom rozkaze poučený.

22. Nevyhnutnou náležitosťou odporu je jeho vecné odôvodnenie, ktoré treba vykladať ako odôvodnenie riadne, teda vecne odôvodnený odpor znamená odpor podaný s odôvodnením vo veci samej, teda so splnením si povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti. Žalovaný musí vo svojom odpore nevyhnutne uviesť skutočnosti odôvodňujúce spochybnenie žalobcom tvrdeného nároku, a to buď v rovine skutkových tvrdení, alebo v rovine právneho posúdenia, nepostačuje iba faktická námietka, že s platobným rozkazom nesúhlasí a voči nemu podáva odpor. Rovnako nemožno za vecné považovať také odôvodnenie, v ktorom sú uvedené iba dôvody nesplnenia dlhu, alebo odôvodnenie, ktorým žalovaný iba namieta súdom určenú lehotu na splnenie peňažnej povinnosti a domáha sa lehoty dlhšej.

23. Žalovaný v 2. rade odôvodnil svoj odpor proti platobnému rozkazu s poukazom na policajné vyšetrovanie, ktoré bolo zastavené, pretože sa nič nezákonné z jeho strany a jeho príbuzných nepreukázalo. K odporu priložil uznesenie Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Odboru kriminálnej polície v C. zo dňa 31.08.2015 o prerušení trestného stíhania, ktoré bolo začaté pre trestný čin krádeže na základe trestného oznámenia SPP- distribúcia, a. s. vo veci neoprávneného odberu zemného plynu na odbernom mieste C., C. XX. Podľa názoru odvolacieho súdu si žalovaný v 2. rade splnil svoju povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť v dostatočnom rozsahu na obranu voči žalobcom uplatnenému

nároku. Vecné odôvodnenie odporu znamená uvedenie konkrétnych skutočností, ktoré svedčia o tom, že nárok uplatnený návrhom neexistuje alebo ho súd nemôže priznať. Skutkové tvrdenia žalovaného v 2. rade v podobe poukazu na uznesenie o zastavení trestného stíhania a jeho predloženie už vyhodnotí samotný súd, či predstavujú popretie relevantných skutkových tvrdení žalobcu.

24. Podľa § 420 odsek 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

25. Predpokladom vzniku každej občianskoprávnej zodpovednosti je:

- 1) protiprávny úkon,
- 2) spôsobenie škody,
- 3) príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou.

Občianskoprávna zodpovednosť za škodu môže vzniknúť z porušenia zmluvných povinností alebo z iných záväzkových povinností. Pri občianskoprávnej zodpovednosti zo škodu vzniká záväzkovo právny vzťah medzi tým, kto za škodu zodpovedá a medzi poškodeným. Obsahom tohto vzťahu je právo poškodeného požadovať náhradu škody a povinnosť toho, kto podľa zákona za škodu zodpovedá, škodu nahraďiť. Pod skutočnou škodou treba rozumieť majetkovú ujmu, ktorá spočíva v zmenšení majetku poškodeného. Ide v podstate o rozdiel v hodnote poškodeného majetku pred spôsobením škody a po spôsobení škody na majetku.

26. Žalobca nárok na náhradu škody uplatňoval výlučne len podľa ustanovení zákona č. 251/2012 Z. z., ktorý bol účinný od 01.09.2012, pričom v období od 1.1.2005 bol účinný zákon č. 656/2004 Z. z. o energetike. Keďže nárok na náhradu škody si uplatňuje za obdobie od 21.05.2009 do 13.06.2014, nárok na náhradu škody za obdobie od 21.05.2009 do 31.08.2012 bolo potrebné posudzovať podľa príslušných ustanovení uvedeného zákona, t. j. podľa § 59 ods. 1 písm. a) a ods. 2 zákona č. 656/2004 Z. z. a následne za obdobie od 01.09.2012 do 13.06.2014 podľa platného a účinného zákona č. 251/2012 Z. z.

27. Podľa § 2 písm. c) bod 23 zákona č. 656/2004 Z. z. o energetike a o zmene niektorých zákonov odberateľom plynu je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá nakupuje plyn na účel ďalšieho predaja alebo na účel vlastnej spotreby.

28. Podľa § 2 písm. c) bod 16 zákona č. 656/2004 Z. z. prevádzkovateľom distribučnej siete je plynárenský podnik oprávnený na distribúciu plynu podľa tohto zákona.

29. Podľa § 59 ods. 1 zákona č. 656/2004 Z. z. neoprávneným odberom plynu je odber: písm. a) bez uzavretej zmluvy alebo v rozpore z uzavretou zmluvou, b) nemeraného plynu a c) bez určeného meradla alebo s meradlom, ktoré v dôsledku neoprávneného zásahu odberateľa nesprávne zaznamenáva odber plynu.

30. Podľa § 59 ods. 2 zákona č. 656/2004 Z. z. odberateľ, ktorý neoprávnene odoberal plyn, je povinný uhradiť dodávateľovi plynu, prevádzkovateľovi prepravnej siete a prevádzkovateľovi distribučnej siete, prevádzkovateľovi zásobníka skutočne vzniknutú škodu, ak vznikla. Odberateľ, ktorý neoprávnene odoberal plyn, je povinný uhradiť spolu so škodou aj ušlý zisk dodávateľovi plynu, prevádzkovateľovi prepravnej siete a prevádzkovateľovi distribučnej siete.

31. Podľa § 59 ods. 3 zákona č. 656/2004 Z. z. ak nemožno vyčíslieť skutočne vzniknutú škodu na základe objektívnych a spoľahlivých podkladov, použije sa spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu, ktorý ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá ministerstvo.

32. Podľa článku VI zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov, uvedený zákon nadobudol účinnosť dňa 01.09.2012.

33. Podľa § 98 bod 1 zákona č. 251/2012 Z. z. bol zrušený zákon č. 656/2004 Z. z., ktorý nadobudol účinnosť 01.01.2005.

34. Podľa § 3 písm. c) bod 10 zákona č. 251/2012 Z. z. je odberateľom plynu osoba, ktorá nakupuje plyn na účel ďalšieho predaja alebo na účel vlastnej spotreby.

35. Podľa § 3 písm. c) bod 5 zákona č. 251/2012 Z. z. je prevádzkovateľom distribučnej siete plynárenský podnik oprávnený na distribúciu plynu podľa tohto zákona.

36. Podľa § 82 odsek 1 zákona č. 251/2012 Z. z. neoprávneným odberom plynu je odber písm. a) bod 2 bez uzavretej zmluvy o dodávke alebo združenej dodávke plynu. b) nemeraneho plynu, c) bez určeného meradla alebo s určeným meradlom, ktoré v dôsledku neoprávneného zásahu odberateľa nezaznamenáva alebo nesprávne zaznamenáva odber plynu,

37. Podľa § 82 odsek 2 zákona č. 251/2012 Z. z. odberateľ, ktorý neoprávnene odoberal plyn, je povinný uhradiť dodávateľovi plynu, prevádzkovateľovi prepravnej siete a prevádzkovateľovi distribučnej siete, prevádzkovateľovi zásobníka skutočne vzniknutú škodu, ak vznikla. Odberateľ, ktorý neoprávnene odoberal plyn, je povinný uhradiť spolu so škodou aj ušlý zisk dodávateľovi plynu, prevádzkovateľovi prepravnej siete a prevádzkovateľovi distribučnej siete.

38. Podľa § 82 ods. 3 zákona č. 251/2012 Z. z. ak nemožno vyčíslieť skutočne vzniknutú škodu na základe objektívnych a spoľahlivých podkladov, použije sa spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu ustanovený všeobecne záväzným právnym predpisom vydaným podľa § 95 ods. 1 písm. l).

39. Podľa § 95 ods. 1 písm. l) zákona č. 251/2012 Z. z. ministerstvo vydá všeobecne záväzný právny predpis, ktorým ustanoví spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu podľa § 82 ods. 3. (do 31.08.2012 platila vyhláška č. 155/2005 Z. z.)

40. Spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu podľa § 82 ods. 3. upravuje vyhláška Ministerstva hospodárstva SR č. 449/2012 Z. z., ktorou sa ustanovuje spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu.

41. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaní 1. a 2. rade ako podieloví spoluvlastníci rodinného domu na adrese C. XXXX/XX, C., v ktorom malo dôjsť k neoprávnenému odberu plynu bez uzavretej zmluvy o dodávke plynu, nemeraneho plynu a bez určeného meradla úspešne použili prostriedky procesnej obrany, z ktorých vyplýva nedôvodnosť nároku žalobcu, keďže v konaní nebol preukázaný neoprávnený odber zemného plynu. Žalobca nepreukázal uplatnený nárok na náhradu škody ani jeho výšku.

42. Z obsahu spisu je zrejmé, že žalobca ako prevádzkovateľ distribučnej siete si žalobou uplatnil voči žalovaným v 1. a 2. rade, nárok na náhradu škody za neoprávnený odber plynu za obdobie od 21.05.2009 do 13.06.2014 vo výške 13.225,97 eura, keď zistil pri kontrole na odbernom mieste C. XXXX/XX, C. dňa 13.06.2014, že plynomer sa v uzamknutej skrinke nenachádza a bola nameraná zvýšená koncentrácia zemného plynu v domovej inštalácii. Ako dôkaz predložil výpočet škody spôsobenej neoprávneným odberom zemného plynu "bez meradla" na odbernom mieste C. XXXX/XX, C. zo dňa 30.06.2014, vyčísleneho v súlade s vyhláškou Ministerstva hospodárstva SR č. 449/2012 Z. z.

43. V konaní pred súdom prvej inštancie nebolo sporné, že žalovaní v 1. a 2. rade sú podieloví spoluvlastníci nehnuteľností na adrese C. XXXX/XX, C., zapísanej na LV č. XXX, k. ú. G., obec C., okres C. ako stavba - rodinný dom, sup. č. XXXX, postavenej na pozemku registra C - KN, par. č. XXX/XX, zastavané plochy a nádvorí. Obaja žalovaní v podiele po 1. Zvyšný spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1 vlastní I. D., bytom G. XXXX/X, C., voči ktorému žalobca upustil od vymáhania nároku z dôvodu, že v relevantnom období neobýval predmetnú nehnuteľnosť a nevyužíval plynové spotrebiče. Žalobca je prevádzkovateľom a vlastníkom distribučnej siete, vrátane technologických objektov - regulačných staníc zemného plynu a zabezpečuje distribúciu zemného plynu prostredníctvom svojej distribučnej siete ku koncovým odberateľom.

44. Sporným nebolo ani to, že dodávku zemného plynu do predmetného odberného miesta odberateľovi T. (starý otec žalovaných v 1. a 2. rade) zabezpečoval na základe uzatvorenej zmluvy o dodávke zemného plynu dodávateľ (Slovenský plynárenský priemysel, a. s.), ktorý odstúpil od zmluvy o dodávke zemného plynu ku dňu 20.05.2009 z dôvodu neuhrádzania platieb súvisiacich s využívaním zemného plynu.

45. V konaní sa stalo sporným to, či zo strany žalovaných v 1. a 2. rade došlo k neoprávnenému odberu zemného plynu bez uzatvorenej zmluvy o dodávke plynu, odberu nemeraného plynu a odberu bez určeného meradla, či išlo teda o neoprávnený odber v zmysle § 59 ods. 1 písm. a), b) a c) zákona č. 656/2004 Z. z. o energetike, resp. § 82 ods. 1 písm. a) bod 1, b) a c) zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike.

46. Právna úprava (§ 59 zákona č. 656/2004 Z. z. o energetike, resp. § 82 zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike) zakladá prevádzkovateľovi distribučnej siete nárok na náhradu škody za neoprávnené odobratý plyn, a to voči odberateľovi, ktorý odoberal plyn bez uzavretej zmluvy alebo v rozpore z uzavretou zmluvou, resp. bez uzavretej zmluvy o pripojení, nemeraný plyn a bez určeného meradla. Zákon bližšie nedefinuje osobu neoprávneného odberateľa, hovorí len všeobecne o odberateľovi, ktorý neoprávnené odoberal alebo odoberá plyn. K založeniu zodpovednosti za zakázané konanie podľa energetického zákona je potrebný (vedľa splnenia ostatných podmienok) aj dostatočne podložený záver o osobe škodcu.

47. Odvolací súd sa nestotožňuje s názorom odvolateľa, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je prekvapivé a v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou, čím bol porušený princíp právnej istoty. Odvolací súd neakceptuje tvrdenia žalobcu o objektívnej zodpovednosti žalovaných v 1. a 2. rade za neoprávnený odber plynu bez zmluvy o dodávke zemného plynu, na základe samotného faktu o podielovom spoluvlastníctve nehnuteľnosti žalovaných na odbernom mieste plynu. Takéto tvrdenie nemá oporu v žiadnom právnom predpise pričom pri posudzovaní zodpovednosti za spôsobenú škodu je v danom prípade potrebné vychádzať len z ustanovení o náhrade škody obsiahnutých v Občianskeho zákonníku a z ust. § 59 ods. 1 písm. a) a ods. 2 zákona č. 656/2004 Z. z. o energetike, resp. § 82 ods. 1 písmeno a) bod 1 a 2 a ods. 2 zákona č. 251/2012 o energetike, pričom v oboch zákonoch sa jasne a zrozumiteľne uvádza, čo sa považuje za neoprávnený odber plynu a kto je neoprávneným odberateľom plynu. Minimálne v týchto rozhodnutiach sa súdy SR nestotožnili so záverom žalobcu o objektívnej zodpovednosti vlastníka nehnuteľnosti za neoprávnený odber plynu bez zmluvy, viď. rozsudok tunajšieho súdu sp. zn. 22Co/5/2018 zo dňa 31.01.2019, rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3Cob/46/2017 zo dňa 28.06.2018, rozsudok Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 6Csp/92/2018 zo dňa 02.10.2018.

48. V uznesení z 27.10.2009, sp. zn. 1Cdo/107/2008 Najvyšší súd SR konštatoval cit.: „Popri výslovnom zákaze akéhokoľvek zásahu do meradla inou osobou ako dodávateľom plynu (§ 25 ods. 5 Zákona o energetike) je zrejmé, že cit. zákon v ustanoveniach § 30 ods. 1 a 2 konkretizuje niekoľko skutkových podstát, ktoré označuje za neoprávnený odber plynu, pričom z hľadiska posúdenia druhu zodpovednosti odberateľa plynu za škodu spôsobenú dodávateľovi plynu neoprávneným odberom podľa § 30 ods. 3 Zákona o energetike treba dôsledne rozlišovať, od ktorej skutkovej podstaty (z viacerých možných) neoprávneného odberu dodávateľ plynu odvíja uplatnený nárok na náhradu škody, keďže prichádza do úvahy tak subjektívna zodpovednosť odberateľa plynu, ako je to napr. v prípade neoprávneného odberu plynu v zmysle cit. ustanovenia § 30 ods. 2 písm. b/ Zákona o energetike (neoprávnený zásah „odberateľa“ do meradla), ako aj objektívna zodpovednosť, teda zodpovednosť bez zreteľa na zavinenie, ako je to napr. v prípade neoprávneného odberu plynu v zmysle cit. ustanovenia § 30 ods. 2 písm. c/ Zákona o energetike (odber plynu meraný meradlom, na ktorom „bolo porušené“ zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii)“.

49. V uznesení z 22.03.2018, sp. zn. 3Obdo/51/2017 Najvyšší súd SR konštatoval, cit.: „V prípade žaloby o náhradu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu je povinnosťou súdov dôsledne vychádzať z toho, podľa akej skutkovej podstaty uvedenej v ustanovení § 82 ods. 1 zákona o energetike si žalobca uplatnil nárok na náhradu škody“

„Uvedené znamená, že za protiprávny úkon ako jeden z predpokladov zodpovednosti za škodu zákon (§ 82 ods. 1 písm. d/ zákona o energetike) považuje neoprávnený odber plynu, ktorý bol meraný určeným meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii. V takom prípade je v zmysle § 82 ods. 1 písm. d/ zákona o energetike rozhodujúce samotné porušenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii plynu na meradle. Pritom je irelevantné, či bolo meradlo funkčné alebo nefunkčné, prípadne, či zaznamenávalo skutočný alebo nižší odber plynu, ktoré sú spolu so zavineným konaním odberateľa plynu podstatné pre naplnenie skutkovej podstaty neoprávneného odberu plynu podľa § 82 ods. 1 písm. c/ zákona o energetike (t. j. bez určeného meradla alebo s určeným meradlom,

ktoré v dôsledku neoprávneného zásahu odberateľa nezaznamenáva alebo nesprávne zaznamenáva odber plynu, pozn, odvolacieho súdu), podľa ktorej si však žalobca v rozhodovanej veci neuplatnil svoj nárok . Dovolací súd zároveň v tejto súvislosti poukazuje na to, že druhým predpokladom zodpovednosti za škodu (vznikom škody), ktorý pristupuje k neoprávnenému odberu plynu ako k protiprávnemu úkonu, je skutočnosť, že odberateľ plynu v rozhodnom období odberal plyn prostredníctvom meradla s porušeným zabezpečením proti neoprávnenej manipulácii. Tretím predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu je potom príčinná súvislosť medzi neoprávneným odberom plynu definovaným zákonom o energetike a vznikom škody.“

50. Podľa § 415 Občianskeho zákonníka každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

51. Podľa § 441 Občianskeho zákonníka ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne, ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám.

52. Odvolací súd ďalej poukazuje na ustanovenie § 415 Občianskeho zákonníka, ktoré ukladá preventívnu povinnosť každému ? nielen škodcovi, ale aj tomu, komu hrozí riziko vzniku škody. Porušenie preventívnej povinnosti môže založiť spoluúčasť poškodeného na škode (§ 441 OZ), lebo každý je povinný správať sa tak, aby nespôsobil škodu, a to nielen vo vzťahu k ostatným, ale aj voči sebe samému. K vzniku škody pomerne často dochádza nielen následkom konania škodcu, ale tiež spoluúčasťou poškodeného. V takýchto prípadoch je spravodlivé, aby v rozsahu, akom bola škoda spôsobená poškodeným povinnosť náhrady nezaťažovala škodcu, lebo v tomto rozsahu nie je splnený jeden z predpokladov vzniku zodpovednosti, a to príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom škodcu, prípadne kvalifikovanou udalosťou, za ktorú žalovaný zodpovedá na objektívnom princípe a vznikom škody. Ustanovenia § 441 patrí k normám s relatívne neurčitou hypotézou, t. j. k normám, ktorých hypotéza nie je stanovená priamo právnym predpisom, a ktorá tak prenecháva súdu, aby podľa svojej úvahy v každom jednotlivom prípade sám vymedzil hypotézu právnej normy zo širokého, vopred neobmedzeného okruhu okolností.

53. Zo spisu je zrejmé, že žalobca pristúpil ku kontrole odberného miesta dňa 13.06.2014 (vychádzajúc z obsahu Zápisu predloženého žalobcom na č. I. 6 spisu), a to napriek tomu, že k odstúpeniu od zmluvy o dodávke došlo už dňa 20.05.2009, t. j. po takmer piatich rokoch od ukončenia zmluvného vzťahu zo zmluvy o dodávke zemného plynu. A to za situácie, že výzvou zo dňa 14.06.2010 vyzval odberateľa (v skutočnosti výzva bola adresovaná jeho synovi N. X., ako vyplýva z poštovej doručky na č. I. 5) na skončenie neoprávneného odberu zemného plynu na odbernom mieste C. XX, C.. Podľa predmetnej doručky výzvu za odberateľa prevzala žalovaná v 1. rade dňa 18.06.2010. V predmetnej výzve bolo konštatované, že na predmetnom odbernom mieste dochádza k neoprávnenému odberu zemného plynu v zmysle vtedy účinného § 59 zákona č. 656/2004 z. z. o energetike, a v prípade ak odberateľ s neoprávneným odberom neskončí, žalobca pristúpi k odpojeniu odberného miesta od distribučnej siete.

54. Z montážneho listu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.05.2009 je zrejmé, že pracovníci žalobcu navštívili odberné miesto na adrese C. XX, C. s úmyslom vykonať externé ukončenie odberu formou demontáže plynomeru. Podľa montážneho listu sa pracovníkom žalobcu nepodarilo demontovať plynomer, a to v dôsledku neumožnenia vstupu na odberné miesto zákazníkom. Je zrejmé, že žalobca vedel od 14.06.2010, že na predmetnom odbernom mieste dochádza k neoprávnenému odberu zemného plynu bez uzavretej zmluvy o dodávke plynu. Prečo by inak vyzýval odberateľa na ukončenie neoprávneného odberu, a hrozil mu odpojením od distribučnej siete. Z uznesenia OR PZ Odbor kriminálnej polície zo dňa 31.08.2015 o prerušení trestného stíhania je síce zrejmé, že vypočutý H. I. Y., splnomocnený pracovník SPP distribúcia uviedol, že boli vykonané viaceré návštevy pracovníkov žalobcu za účelom demontáže meradla na odbernom mieste, avšak dodal, že o uvedených návštevách neexistujú zápisy v evidencii. Žalobca tým, že už minimálne od 14.06.2010 vedel o neoprávnenom odbere na predmetnom odbernom mieste, a napriek tomu nevykonal žiadne technické opatrenia, aby neoprávnenému odberu plynu zabránil, porušil preventívnu povinnosť v zmysle § 415 občianskeho zákonníka, čím založil svoju spoluúčasť na škode (§ 441 OZ).

55. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

56. Dobré mravy (boni mores) patria k zásadám súkromného práva, bývajú užívané ako kritérium obmedzujúce subjektívne práva v ich obsahu alebo častejšie obmedzujúce výkon subjektívnych práv. Dobré mravy, hoci sú zákonným pojmom, a teda majú funkciu normotvornú, nie sú zákonom definované. Ich obsah spočíva vo všeobecne platných pravidlách morálky, pri ktorých je daný všeobecný záujem ich rešpektovať. Posúdenie konkrétneho obsahu pojmu „dobré mravy“ patrí vždy od prípadu k prípadu sudcovi. Ide o súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je mnohokrát zabezpečované i právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti. Súlad s dobrými mravmi musí byť posudzovaný vždy bez ohľadu na to, že obsah bol výsledkom slobodnej dohody medzi účastníkmi a takisto bez ohľadu na to, kto prípadný rozpor s dobrými mravmi zavinil alebo či niektorá zo strán bola v dobrej viere. Dobré mravy je nutné chápať ako súhrn určitých etických a kultúrnych noriem spoločnosti, z ktorých niektoré sú trvalou a nemennou súčasťou ľudskej spoločnosti, iné spolu so spoločnosťou podliehajú vývoju (Števíček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník I., II. § 1 ? 880. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2015, s. 20 - 29).

57. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že by bolo v rozpore s dobrými mravmi zaviazat' na zaplatenie škody vzniknutej neoprávneným odberom zemného plynu žalovaných v 1. a 2. rade, ktorí mali v čase začiatku žalobcom tvrdeného neoprávneného odberu zemného plynu vek 13 a 15 rokov (k dňu 21.05.2009). Z hľadiska žalobcom dostatočne podloženého záveru o osobe škodcu by bolo v rozpore s dobrými mravmi, ak by mali nahradiť škodu za neuhradený zemný plyn, v tom čase maloletí žalovaní, ktorí boli členmi domácnosti na adrese odberného miesta. A to len z toho dôvodu, že sú v katastri nehnuteľnosti vedení ako podieloví spoluvlastníci nehnuteľnosti, na ktorej je predmetné odberné miesto. Navyše, ako vyplýva z uznesenia o prerušení trestného stíhania zo dňa 31.08.2015, žalovaná v 1. rade na výsluchu pred orgánom činným v trestnom konaní uviedla, že v období od 01.12.2012 do 01.06.2014 na odbernom mieste nebývala. Odvolaciemu súdu sa zdá ťažko predstaviť, že by žalovaní vo veku 15 a 13 rokov zavinili odstránenie meradla na odbernom mieste a tak spôsobili neoprávnený zásah, v dôsledku ktorého nebol zaznamenaný odber plynu.

58. Správne preto postupoval súd prvej inštancie, keď žalobu zamietol. Aj odvolací súd má za to, že by bolo v rozpore s dobrými mravmi za vyššie posúdeného skutkového stavu žalobcovi uplatnený nárok priznať.

59. V zmysle judikatúry súdov vrátane európskeho súdu nie je nevyhnutné, aby na každý argument strany (účastníka) bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porov. rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29.5.1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku zo dňa 19.02.1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23.06.2004 sp. zn. III. ÚS 209/04).

60. Rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo veci samej zodpovedá aj súvisiaci výrok o trovách konania, ktorý odvolací súd podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP, stotožňujúc sa s dôvodmi v rozhodnutí o trovách konania, potvrdil.

61. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP rozsudok ako vecne správny potvrdil.

62. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že žalovaní boli úspešní, no v priebehu odvolacieho konania im žiadne preukázateľné trovy nevznikli a žalobcovi ako procesne neúspešnej strane nárok na náhradu trov odvolacieho konania nevznikol. Odvolací súd vychádzal z čl. 17 Základných princípov CSP zakotvujúceho procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho konania.

63. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).